

Cuvântul Lealtății

Apare afară de Luni și zilele după sărbătoare zilnic. — Redacția și Administrația Strada Românilor No. 6. Telefon No. 156

Ziar de propagandă națională

Abonamentul pe an 800 Lei, pe jumătate de an 400 Lei, pe un sfert 200 Lei, pe lună 70 Lei. Pentru America pe an 5 dolari

Femeea în Italia și la noi

Cele mai apropiate descendențe din familia marelui națiuni, de unde și noi ne tragem originea, — prin puterea de reorganizare și puterea sugestivă inatcabilă a „Ducelui” Mussolini, atotputernicului reorganizator al Italiei, — își vor relua în scurt timp locul lor, pentru mărirea, prosperarea și adevărata consolidare a statului și națiunii italiene.

Mussolini a zis:

„Familia este baza statului, iar femeia este sufletul acestui pedestal

Mussolini, care cu drept cuvânt, în fiecare zi surprinde lumea cu inovațiile cele mai curajoase concentrând atenția întregii lumi asupra sa, — poate nici printr-o faptă a sa nu ar fi contribuit atât de valoros la prosperarea națiunii și patriei sale, ca și când a dispus ca, femeia să fie în primul rând o mamă bună, adevărată soție, și numai după ce s'ar putea dispensa din familie, numai atunci să i-se permită a intra în rolul și chemarea bărbatului, putându-se face astfel deosebirea dintre sexul slab și sexul tare.

În afară de aceste considerațiuni de ordin superior, nouile măsuri luate de Duce, sunt preamăgulitoare sexului feminin, care, astfel va fi scăpat de muncă grea, nu va mai fi expus pericolelor multiple care-i amenință morală etc.

Cât timp femeii se permite să părăsească locul sfânt — familia, unde nu se poate dispensa prezența ei, — până când nu familia, sau dorul după cuibul familiar va frapa femeia ci pretrecherile, balurile și „Scharlestoanele” etc., — și până când se lasă ca femeia să înlocuiască pe bărbat în oficii, unde nu una, ci mii din ele, sunt plătite fabulos pe simplul motiv că sunt frumoase — chit că acel „crai” își ajunge scopul ori ba! — până atunci nu putem nici să vorbim de o normalizare a vieții în Stat! — Cum să fie gospodăria statului în ordine, când, acasă copii noștri sunt îngrijiți de străine — crescători, până când doamnele noastre — motivul că sunt moderne, — nu găsesc, ba pe bună cale nici nu știu să gătească și nici nu cunosc bucătăria lor proprie!

Eroul inovațiilor, care a ajuns să întrecă prin faima sa — și pe Ludovic al XIV-lea, care zice că el e Statul, — desigur că a fost și este pătruns de aceste sentimente și adevărate necesități vitale, când prin orice mijloc vrea să redea familiilor italiene pe „Mama” adevărată!

Mussolini susține că nu are nevoie statul italian de femei filozofice ci de mame adevărate și bune gospodine!

Acest curent sănătos, pare a avea efect și asupra conducătorilor noștri, cari prea bine, în mod lent însă radical, acum în

urmă, au început a dispune în favoarea acestui îmbucurător eveniment, care poate va reface și viața familiilor noastre, fiind aceasta foarte de dorit.

E axioma că, binele, lucrul frumos și bun etc., niciodată nu este urmat ca și răul, lucrurile caraghioase și chiar stricacioase. — Aceasta se simte îndeosebi la tineret!

Obiceiurile naționale, sunt calificate ca învechite, „duduiele” și „conițele” nu se mai bucură de frumusețea serbarilor naționale sau a petrecerilor în stil național, ba chiar părăsesc balurile și localurile, unde nu li s'ar permite să danseze ca „cele moderne” când e îmbrăcată în costumul național!?! Se potrivește Scharlestonul cu costumul național!?

Ce ar zice la aceasta Mussolini?

Ce să zică!? A și zis!...

Se interzice femeilor a frecventa școlile superioare, a cerceta localurile de petreceri și mâine de sigur că va fi într'adevăr „ducele” femeilor din țara sa. — unde numai femeia nu a fost până în prezent răpusă ordinelor fasciste. Credem și sperăm că românule, cari și așa sunt vestite în întreaga lume de frumusețele lor, vor căuta să adopte învățăturile ce se pot lua din inițiativele lui Mussolini, ca astfel să ajungem să putem auzi mândrindu-ne că: cele mai corecte și adevărate femei sunt, — femeile române! S.

Belu ne strigă! *

Mulți ani au trecut, decând mândria noastră, fala națiunii, vulturul premărgător, Aurel Vlaicu și-a dat sufletul.

Cimitirul Belu din București a primit pe veci scumpele moaște a fiertatului Vlaicu, lacrimile și doliul întregului popor l-au condus la ultimul locaș pe acest obol pierdut, și noi, deși Dumnezeu ne-a ajutat să putem avea bucuria îndeplinirii visurilor seculare, totuși n'am uitat să ne lăpădam de ce-i mai urât în natura omenească și anume lipsa de pietate și nerecunoștință.

Ca un simplu anunț a apărut într'un ziar din București ceva referit la familia Acelui care ne-a fost pe vremuri, nici nu așa de mult mândria!

Acest ceva sună așa:

Ajutorarea mamei aviatorului Aurel Vlaicu

Deva. — Secția aviației a Statului Economic din județul Hunedoara a intervenit pe lângă Banca Națională din orașul nostru cu rugămintea să dea un ajutor bănesc mamei aviatorului Aurel Vlaicu.

D. Răzuș, directorul băncii, a aprobat acordarea unui ajutor de 20.000 lei.

După cum se știe, părinții lui Vlaicu și-au cheltuit averea, ajutând pe fiul lor să-și construiască aparatul.

Aparatele, hangarul și instrumentele rămase de pe urma aviatorului, și cari se cifrează la câteva milioane lei, au intrat în proprietatea statului.

Belu ne strigă și noi ne facem că nu auzim!

Cei cari au dat viață aceluia care ne-a fost mândria și care a făcut ca străinătatea să ne recunoască de un popor, care înaintăm cu pași repezi spre a avea locul cuvenit între celelalte state, — zic, aceia — azi sunt aproape pe pragul inferiei, trăiesc doar din donațiunile și colectele, cari, ca alții, jignesc și profanează memoria sfânta marelui nostru inginer Aurel Vlaicu. M.

Oblomov

I. Gonciarov

(Traducere din rusește de A. Frunză)

Cum se trezi, Ilia Illici se gândi îndată să se scoale, să se spele și după ceaiu să chibzuiească bine, să ia în mai aproape luare de seamă una și alta, să le însemne și, în general, să se ocupe de afacerea asta cum se cuvine.

Vre-o jumătate de ceas stătu tot culcat, chinându-se cu gândul acesta, dar își făcu socoteală apoi, că are când le face pe toate și după ceaiu, iar ceaiul se poate bea în pat, după obicei, mai ales că nimic nu împiedică să te gândești și culcat.

Așa și făcu. După ceaiu se ridica chiar din așternut și era cât pe aci să se scoale; uitându-se la pantofi, apucase chiar să întinză spre ei un picior, dar îl retrase îndată.

Bătură nouă ciasuri și jumătate, Ilia Illici se dezmoși.

— La naiba, până când? — își zise deodată necăjit; — destul, e timpul! Când te-ai lăsa așa...

— Zachar! — strigă Ilia Illici.

În odaia despărțită de biroul lui Ilia Illici numai printr'un mic coridor, se auzi întâiu ceva ca mârâitul unei căue de lanț, apoi un zdupăit de piciorare, care săriră de undeva. Era Zachar care sărise de pe cuptor, unde și petrecerea timpul dormitând după obiceiul lui.

În odaie intră un om în vrâstă, într'un surtuc sur cu o gaură mare subuoară, de unde atârna un petec din cămeșă, în vestă tot sură cu nașuri de alamă, cu teasta capului goală ca genunchiul și cu niște favoriți enorimi — de puteai face trei bărbi din fiecare — lați, deși, bionzi, puțin încărungiți.

Zachar nu căuta să-și schimbe, nu numai chipul dat de Dumnezeu, dar nici chiar costumul cu care umblase la țară. Îmbrăcămintea i se făcea după modelul adus dela țară. Surtucul și vesta sură îi plăceau și pentru faptul, că în această jumătate de uniformă vedea o slabă amintire a livelei, pe care o purtase odinioară, mergând cu răposății boeri la biserică sau pela vizite; și livrea în amintirile lui Zachar înfățișa acum singura strălucire a familiei Oblomov.

Nimic altceva nu mai amintea bătrânului despre largă și tihnită viață boerească dela țară. Boerul cei bătrâni au murit, portretele familiei au rămas acasă, și poate stau aruncate undeva prin cerdac; tradițiile despre vechea viață și despre greutatea familiei se sting mereu, sau mai trăesc numai în amintirea puțioilor bătrâni rămași la țară. Tinea Zachar mult la surtucul lui sur; numai în el și poate în câteva rămășiți păstrate în trăsăturile feței și manierele boerului — care amintea pe părinți — și în capriciile, împotriva cărora bombănea și se supăra, dar Je

respecta în adâncul sufletului, ca o manifestare a voinței boerești, a dreptul boeresc — mai vedea Zachar slabe aluzii la vechea măreție.

Fără aceste capricii, Zachar simțea că par'că n'are boerul fără ele nimic nu-i amintea tinerețea, satul pe care îl părăsiseră de mult, și tradițiile despre această casă veche — singura cronică tută de slugile vechi, de dădace, de doici, și păstrate din neam în neam.

Familia Oblomov a fost odinioară bogată și vestită în partea locului, dar mai apoi Dumnezeu știe de ce, a tot sărăcit, a tot scăzut și în sfârșit s'a pierdut pe nesimțite printre familiile boerești mai nouă. Numai slugile încărunțite în casă păstrau și transmiteau unul altuia o amintire credincioasă despre trecutul la care țineau cu sfîntenie.

La'ă dece ținea Zachar așa de mult la surtucul cel sur. Și la favoriții săi ținea, poate, fiindcă în copilărie văzuse multe slugi vechi cu acea veche podoabă aristocratică.

Ilia Illici, cufundat în gânduri, nu băgă de seamă pe Zachar mult timp

Sedința consiliului orășenesc

— Atitudinea provocatoare a comuniștilor. — Cooptarea membrilor femei —

Sedința primă a noului Consiliu orășenesc a avut loc între împrejurările și agitația pe care o prevedeam.

După citirea actului de confirmare a Comitetului ales și a dlui primar dr. St. Angel, cel dintâi care a folosit prilejul pentru a provoca o agitație și turburare a atmosferei a fost tocmai clientul binecunoscut al Curților Martiale, individul comunist Baga János.

Sub cuvânt, de a avea și el ceva de spus, probabil despre stările fericite dela Moscova, a început în limba maghiară, declarând că nu știe românește, nu posedă limba oficială a statului român, dl consilier al orașului Arad.

De data aceasta însă nu s'a trecut cu vederea prezența și îndrăzneala acestui individ și s'a găsit dl. Iul. Borneas, care să protesteze în contra încercării de a se călca legea și a se sfida sentimentele populației românești a acestui oraș și a acestui ținut întreg, dl Baga a fost împiedecat să întrebuințeze limba maghiară în dezbaterile Consiliului orășenesc, pe lângă

toate protestările, că pe vremea lui Barabás și a liberarilor în Consiliul orașului, chiar și românii vorbeau ungurește.

Legea prevede categoric, că întrebuințarea unei limbi străine, afară de limba oficială română, se poate admite numai pe lângă o aprobare din partea Consiliului Administrativ superior.

Actul de protestare din partea dlui dr. Borneas și a celorlalți consilieri români, este prima manifestare constantă a simțului românesc în acest oraș și avem convingerea, că este în asentimentul opiniei noastre publice întregi.

Ca noui membrii, reprezentanți ai femeilor, au fost cooptate în Consiliul orașului Arad, dăele Elena Goldis, dna dr. Mărcuș și dna Văsárhelyi Ianka.

Regretăm lipsa dnei Maria Botis, una din cele mai chemate și active dintre damele noastre, ale cărei merite și cunoștințe frumoase în domeniul vieții noastre publice, sunt indeajuns cunoscut, nu numai în orașul nostru.

Reflexii la reforma agrara

Legea reformei agrare așa cum este creată, putem zice că e o lege ce are rolul de a satisface o necesitate de ordin social, o lege care trebuie să îndestulească nevoile multimei desmoștenite, o lege care trebuie să niveleze contrastele dintre clasele formate în decursul veacurilor, o lege care să dea o mână de ajutor celor obidiți spre a-i ridica din umilința în care i-a înfundat destinul acel destin care a urmărit bietul popor român, în lungul veacurilor.

Legea agrară este o lege impusă de spiritul vremii, așteptată de milioane de suflete, cari născute în sărăcie și obidă așteptau de veacuri să vină timpul — să primească și ei un petec de loc indusilor pentru a-și asigura pâinea de toate zilele pentru ei și familiile lor.

Dumnezeul bunăților și al îndurărilor s'a milostivit, a adus în fine timpul mult așteptat, la adus tocmai acum în zilele noastre.

Poate de venea mai curând, n'am avea destule cuvinte de a critica această lege și pe legiferatorii ei, cari i-au dat ființă. Astfel noi, stând în spectativă, fără a cugela, că va veni timpul care poate nu-i prea îndepărtat, când vor critica nu numai legea și pe legiferatorii ei, ci chiar și pe noi, cari viețuim în aceste timpuri, pentru că, fie legea fie că interpretarea ei, se face în mod greșit, și astfel fiind e departe de a indusilor nevoile și necesitățile pentru care a fost creată.

Iar noi, ca martorii oculari al acestor timpuri, prin tăcerea noastră are

aspectul că, aprobăm toate greșelile cari izvoresc din interpretarea greșită a legii.

Cine e chemat a arăta aceste lacune a legii, sau interpretarea greșită ce se dă legii?

Santem de părere că, ori care poate să-și arate părerea.

Nu ordonă cel-ce arată ceace crede de folositor.

Fiind evidentă marea însemnătate a legii, — însemnătate națională și patriotică, — nu poate, trebuie, și nu este permis nici unui român bun patriot, să rămână nepăsător, indiferent, văzând greșelile ce se fac, cu — și prin — aceasta lege.

Care a fost scopul acestei legi, și oare care-i va fi rezultatul?

Scopul a fost frumos și nobil atât din punct de vedere național cât și patriotic.

Din aplicarea legii putem însă deduce că, nu atinge nici ceace privește principiul național decum cel patriotic, pentru că: atât timp, cât nu se va aplica Art. 6 punct. 9 lit. C din „Legea Reformei Agrare“, acest principiu cade dela sine, oricum să ne explicăm aceasta procedură, când tălția „absentiști“ rămân neexpropiati cu moșiile intacte, pe când mulțimea, celor cari, credeau că, a răsărit soarele și pentru ei, se vede tot în umbră, tot oropsită, ne luai în seamă sunt respinși sub diferite pretexte, motive, așa că, din tot ce i-se cuvine, se bucură, dacă se va realiza pe jumătate — barem.

În ce privește schimbările cu pă-

mântul expropriat, oricine se va convinge că, Statul a dat din pământurile neroditoare și nici odată cultivabile, bieților țărani în unele regiuni, ori că a dat într'asa loc unde numai o mică parte se poate folosi, deci nu s'a făcut o egală îndreptățire, pe când alții au primit dela Stat moși cari reprezintă o valoare de 50—70 ori mai mare sau poate și de 100 de ori.

Iar bieții îndreptății, ori nu primesc nimic, ori sunt făcuți să tacă, primind ceva... însă și acel „ceva“ — rău și nefolosibil.

Aceasta este starea adevărată și faptică ce evidențiază felul și farmecul acestei legi pline de lacrimi.

Ce privește colonizările, putem afirma că s'au făcut fără nici un rost. S'au dat coloniștilor 7 și jumătate jugăre în unele locuri, ceace e prea puțin pentru susținerea vitelor celor mai folositoare susținerii unei gospodării, chiar mică să fie, orice bun gospodar să fie acela, care nu va avea nutrețul necesar pentru susținerea a cel puțin doi cai spre a-și lucra pământul nu poate face față! Ce gospodărie poate fi aceea, unde, nu se poate ținea cel puțin o vacă cu lapte! Deci unde-i colonizarea cu rost!?

Colonizările s'au făcut în așa locuri unde nici îndreptățiiilor din partea locului nu li s'a ajuns pământ; de pildă moșia Nádașdi a fost dată refugiaților din Ungaria, și nu Pecicanilor, cari înainte de expropriere au lucrat această moșie ca secerători.

Nu li-s'a dat deși în hotarul lor nu au pământ indeajuns, — astfel au rămas mulți din îndreptățiiilor români fără pământ.

Acești coloniști refugiați sunt buni plugari și lucrători, și știu bine economia, însă pentru ce nu au fost duși în Vechiul Regat, Basarabia sau Dobrogea, unde ar fi fost pământ disponibil și gospodării mai slab conduse, năngrijite.

La tot cazul de-i ducea în locurile acelea, ar fi fost de model în lucrările pământului, în afacerea pâinei și altor bucate de hrană, pe cari locuitorii acelor ținuturi nu le știu face cum trebuie; cu un cuvânt ar fi învățat pe cei de acolo! Ridicând astfel bunăstarea ținuturilor respective. Coloniștii primind ori și unde pământ destul, ar fi început la lucru așa cum știu ei, iar noii concetățeni ai lor, sigur că nu se lăsau mai pe jos dacă vedeau cum se lucră mai bine, mai cu spor și mai cu folos.

Incontestabil, că colonizarea este un component a pedestalului Statului care cimentează unitatea sufletească a românilor desrobiiți, pe care cu toții o doream, și este folositoare din toate punctele de vedere.

Însă, la noi, una se zice și alta se face! Așa se zice că, noi românii suntem buni de lucru, buni pentru a fi slugi, nu însă gazde, sau conducători!

Ei și apoi să nu ne mirăm.

La noi astfel se judecă chestia coloniștii: pentru refugiați este îndreptat că unde primesc pământ, pe truca ei și așa sunt „străini“ cu cuvinte nici aici nu sunt la „acasă“!

Câteva observări sunt aceste, de tre cele multe cari ar fi de înșir, însă suntem siguri că sunt și vor neobservate de cei în drept.

Înzădar e totul, căci, ceice propun, nu pot, — iar ceice pot nu vor sau nu pot face cum ar fi bine pe tru obște.

Retorma agrară dacă s'ar aplica peste tot și cu mai multă dorință în dreptate și — dacă se ține adesea interesul național și patriotic mai sus de toate, ar fi totuși așa ceva este — acceptabilă.

Ar ridica la o mai bună stare oropsii și dornici de a produce lucru, și astfel a îmbogăți și țara.

Cei chemați a critica și îmbunătăți legile, conform cerințelor vremii, putea să observe micile noastre biecțiuni, de soiul cărora multe în întreaga țară!

... Să sperăm — bine!

Pecicanu

Spectacolele zilei

Teatrul orășenesc.

Miercuri: »Cântărețul tristeții« cu prii dramă.

Cinema Apollo.

Miercuri: »Cobra sub influența« i toarelor în 7 acte, în rolul principal cu Rodolpho Valentino. Inceputul reprezentațiilor la 4 și jum., 6, 7 jum. și 9.

Cinema Urania.

Miercuri: »Omul în foc« în 7 acte. Inceputul reprezentațiilor la 4 jum., 6, 7 jum. și 9.

Cetii și răspândii

Cuvântul Ardealului

RESTAURANT ROMÂNESC!

Funcționari români din Arad și județ, luați masa numai la restaurantul românesc „PALACE“, Arad, Strada Ionel C. Brătianu. Măncări bune și ieftine. Serviciu punctual.

Zachar, care stătea tăcut mult timp înaintea lui, însfârșit tuși.

— Ce vrei? — întrebă Iliia Ilici.

— Doar m'ați chemat.

— Te am chemat? Dar la ce te am chemat — am uitat, — răspunse Iliia Ilici, totinzându-se. Dute deocamdată, că-mi aduc eu aminte...

Zachar plecă, iar Iliia Ilici, urmă să stea culcat și să se gândească la afurisita de scrisoare.

Trecu vre-un sfert de cias.

— Ei, destul! — zise Iliia Ilici — trebuie să mă scol la urma urmelor... De altfel ia să mai citesc eu odată scrisoarea starostelui mai cu atenție; apoi mă scol. Zachar!

Aceiași săritură din nou și o bombăneală mai tare. Zachar intră, iar Oblomov se lăsă din nou pe gânduri. Zachar stătu vr'o două minute posomorit, privindu și stăpânul cam dintr'o parte apoi se îndreaptă spre ușă.

— Incotro? — întrebă Oblomov deodată.

— Dacă nu vorbiți, ce să mai stau degeaba? — hârâi Zachar, în lipsă de voce, pe care, după spusa lui, ar fi

pierdut-o la vânătoare cu câinii, când fusese odată cu boerul cel bătrân, și i-a suflat vântul drept în gât.

Stătea pe jumătate întors în mijlocul odăii și se uita la stăpân tot dintr'o parte.

— Dar ce, ți-au înlemnit picioarele de nu mai poți sta? Vezi că sunt îngrijat — mai așteaptă! Nu te dor coatele cât stai culcat? Caută scrisoarea pe care am primit-o eri dela staroste. Unde ai pus-o?

— Ce scrisoare? N'am văzut nici o scrisoare — zise Zachar.

— Tu ai luat-o dela factor: o scrisoare murdară grozav!

— De unde să știu eu unde ați pus-o? — zise Zachar, băjbăind prin hârtii și alte lucruri de pe masă.

— Niciodată nu știu nimic. Vezi colo, în coșuleț. Sau a căzut poate după divan? Iaca, soțarul nici până azi nu s'a reparat. Mare treabă era să chemi meșterul să-l dreagă! Dar tu la-i rupt! Niciodată nu te gândești!

— Nu l-am rupt eu — răspunse Zachar: — singur s'a rupt; n'are să

ție cât lumea: trebuie să se strice odată.

Iliia Ilici nu găsi de cuviință nici să-i mai dovedească contrarul.

— Ei, ai găsit-o? se mărgini el să întrebe.

— Iaca niște scrisori.

— Nu-s acelea.

— Atâtea-s — zise Zachar.

Bine, du-te, — zise Iliia Ilici nerăbdător; — am să mă scol și o găsesc sigur.

Zachar plecă, dar abia apucă să puie mâna pe marginea cuptorului, ca să sară, când iar se auzi un strigăt grăbit:

— Zachar, Zachar!

— Of, Doamne, Doamne! — bombăni Zachar, plecând din nou în biuro. — Ce viață chinuită! De m'ar strânge odată moartea!

— Ei, ce? — zise, că o mână pe ușa biuroului și uitându-se la Oblomov — în semn de nemulțumire, — cu totul într'o parte: încât își vedea boerul numai cu coada ochiului, iar boerul li vedea numai o parte a nemăsuratei

favorite, din care parcă iată-iață au țighească două-trei păreri.

— O batistă, mai intel Te putea pricepe și singur. Nu vezi! — zise Iliia Ilici dojenitor.

Zachar n'arată nici o nemulțumire deosebită sau mirare, la porunca dojana, boerului, găsindu-le cu to firești, și una și alta.

— Unde să fie? — bombăni Zachar cutreerând odaia și pipăind fiecare scaun deși se vedea bine că pe scaun nu e afa nimic.

— Mereu o pierdeți! — observă Iliia Ilici deschizând ușa salonului, ca să vadă dacă nu-i acolo.

— Incotro? Caută pe aici. Nu e fost pe acolo de trei zile. Mai uite, Iliia Ilici.

— Unde-i batista? Nu-i batista! — zise Zachar, desfăcând brațele și uitându-se în toate părțile. — Ei, iat-o! strigă deodată răgușit: subit dumo dr. voastră! Iată un colt. Stați pe batistă și întrebați de batistă!

(„Viața Românească“) Br. (Va urma).

Congresul funcționarilor publici din Bănat

Duminecă, 6 Februarie, s'a deschis la Timișoara, în sala festivă a prefecturii județului Timiș-Torontal, congresul general al funcționarilor publici de județ, județ și comună din Bănat.

Au asistat la congres foarte mulți funcționari din județele Bănatului, de față fiind și dl prefect al județului Timiș-Torontal dl Antonescu Bogdan, dl Dobosan primarul orașului Timișoara etc. etc.

A fost aclamat de președinte dl inginer Blașianu și președinte de onoare dl prefect Bogdan. Din București au fost delegați dnii Brădișteanu și profesor Iacobescu.

După lungi discuțiuni la cari au luat parte un număr foarte mare de delegați, s'a votat următoarea moțiune:

Salariații și funcționarii din Bănat, întruniți în congres astăzi 6 Februarie 1927, în sala festivă a prefecturii județului Timiș-Torontal, după discuțiunile terminate:

Aderă întru totul la hotărârile congreselor din țară pentru înscrierea în Federația asociațiilor de salariați publici din România și pentru înființarea băncii salariaților, instituție destinată să rezolve cât mai curând problemele de locuințe proprii, asigurări, aprovizionări gospodărești și creșterea convenabil.

Se decide în același timp înființarea sucursalei locale Timișoara.

Totodată roagă guvernul și parlamentul să dispună ca din sporul de salarii, prevăzut în bugetul curent să se preia 200 milioane din care să se subscrie pentru fiecare salariat public câte o acțiune de 500 lei la banca salariaților.

Congresul s'a sfârșit la ora 1 jum., după care dl prefect A. Bogdan a oferit oaspeților din București o masă la restaurantul „Ferdinand”.

Corpurile legiuitoare

Camera

Dl Văleanu anunță că va justifica pe acele oficioase, originea averii sale personale. Precum se știe a fost acuzat că și-ar fi câștigat avutul prin mijlocirea partidului politic căreia aparține.

Dl Brăiescu președinte, declară că nu trage la îndoială cinstea dlui Văleanu și descalfică acuzele și calomniile dlui Ioanșescu aduse la adresa dlui Văleanu.

Președintele anunță că în viitor interpelările nu vor putea să dureze mai mult timp decât 20 minute pentru fiecare deputat în parte.

Dl Madgearu protestează, însă discuția s'a închide la propunerea președintelui.

Dl Văleanu cere un împrumut de Lei 15000000 pentru refacerea C. F. R.

Dl Victor Pop din partidul Cuza, anunță o interpelare în ce privește românizarea orașelor din părțile alpine, fiind aceasta aprobată cu unanimitate la propunerea dlui ministru Goga și admitându-se urgența.

Dl Victor Nițescu întreabă pe ministrul de interne că are dsa cunoștință despre faptul că în Brașov în

consiliul orașului românii nu sunt reprezentați, pe când majoritatea locuitorilor este elementul românesc, acuzând tot atunci că doi din acest consiliu sunt iridentști.

Dl ministru Goga promite că va lua măsurile necesare.

Senatul

București. — În ședința de azi senatorul maghiar dl. Balogh Arthur a comunicat dlui ministru de justiție că, la data de 11 Ianuarie a. c. a fost citat din partea Tribunalului Cluj ca acuzat într-un proces de presă. Cere a se lua măsurile cuvenite pentru jignirea și nesocotirea dreptului de imunitate parlamentară.

S'a mai discutat chestiunea dreptului de senator a dlui Pop Cicio Ștefan și s'a hotărât ca dosarul să fie retrimis curții de cassatie, unica în drept a hotărâri, deoarece senatul nu poate să hotărască nimic referitor la acest act prin vot.

După mai multe discuții de mică importanță senatul a început a discuta proiectul de reorganizare a muncii și proiectele referitoare la organizarea miciei industriei.

MISCAREA CULTURALA

„Gratul Românesc”

Sub acest titlu a început să apară la Cluj — o revistă a societății cu același nume — sub direcția dlui Sextil Pușcariu.

Revista se ocupă mai ales de graiul românilor cari nu sunt cuprinși în granițele României: Românii din Istria, din Timoc și Morava, Românii din Albania, Rusia și chiar din America.

Cui trebuie să-i revie acest rol, decât Ardealului? De a se ocupa de frații cari n'au încă fericirea de a se bucura de libertate căci Ardealul poate să aprecieze azi mai bine, ce înseamnă libertatea.

Este un fapt recunoscut de toți istoricii noștri literari, că Ardeleni au fost aceia, cari au pus bază, studiului limbii și istoriografiei, care cuprinde la un loc pe toți românii.

Se vede că această tradiție frumoasă vrea s'o continue și pe mai departe.

Dovadă incontestabilă sunt volumele prețioase din „Dacoromânia” dicționarul limbii române și de legătură cu aceste, diferitele chestionare ce se fac în țară, de către Societatea de filologie din Cluj.

„Gratul Românesc” vrea să apere limba românilor din alte state și prin aceasta să-i apere de desnaționalizare.

Citind, această revistă ai o mângâiere, că mai sunt oameni, cari muncesc pentru binele neamului fără altă recompensă, — decât gândul că fac ceva bine.

Propaganda românească în Italia

— O comunicare a Soc. academice „Dacia-Traiană”, din Roma —

Societatea academică „Dacia-Traiană” a studenților români din Roma, sub președinția onorifică a dlui ministru plenipotențiar Emil A. Lahovary, alcătuindu-și un program mai vast de activitate și-a constituit în unanimitate un nou comitet de conducere compus din dăii: Mihail Urzică președinte; Dimitrie Popon, vicepreședinte; Gr. Ștefănescu, secretar; Partenie Mesaroșiu, casier și Gheorghe Mandria, bibliotecar.

Prin activitatea sa mai intensă, Soc. va căuta să exercite o cât mai mare propagandă românească, culturală și artistică, atât la Roma, cât și prin alte centre. Va sprijini totodată interesele membrilor societății în scopul de a obține diferite înlesniri, care ar putea susține și interesele întregii studenții române din străinătate. Printre aceste puncte, Soc. își propune să intervină pentru mărirea încercării taxei de amănare la serviciul militar — surplus 40 procente prevăzut numai pentru studenții din străinătate, — să stăruiască pentru obținerea scutirii de taxe vamale la coletele cu alimente, etc., iar pe de altă parte, să înființeze o bibliotecă românească în localul bisericii românești din Roma.

În ceea ce privește activitatea de propagandă națională, Soc. va încerca prin toate mijloacele să se opună campaniilor de pogrărire dușe contra României și să se păstreze o legătură cât mai strânsă cu cât mai multe organizațiuni culturale atât din țară cât și din Italia, urmărind de a cultiva sentimentele de bună înțelegere între ambele țări și a face cât mai cunoscută țăranoastră în Italia. Pe de altă parte, Soc. va mai organiza și audii muzicale, expoziții de artă națională

și eventual excursii studențești cu caracter instructiv.

Activitatea soc. studențești „România Jună” din Viena

Vechea societate studențească „România Jună” din Viena, și-a lărgit anul acesta cadrul activității, inaugurând un ciclu de conferințe, la care, afară de membrii societății, a obținut concursul diferiților reprezentanți ai vieții culturale românești din capitala Austriei.

Ședința de deschidere, precedată de cuvântare a dlui președinte M. Tanco, a ținut în ziua de 15 Ianuarie, în sala al societății (Hofburg). Loc Dl V. Vătășianu a vorbit despre unele momente importante, din evoluția artei românești.

La a doua conferință, ținută la 29 Ianuarie, a vorbit dl secretar de legație V. Zaborvski, despre: „Probleme de istorie românească”, accentuând în deosebi importanța revizuirii și a completării materialului istoriografic, pentru noile orientări în istoria noastră.

Conferințele acestea au avut un succes moral deosebit, iar membrii „României Jună” au fost onorați, de ambele date, prin prezența dlui ministru al României C. M. Mitileneu și întregului personal al legației române.

Parohia și colonia română au fost reprezentate prin părintele ortodox Ioan Miteriu, prin renumitul tenor dela Opera mare, T. Grozăvescu și o mulțime de membre și membri.

Din partea asociației studenților creștini din România „Unirea”, au participat președinții și delegații societăților studențești a sașilor și șvabilor.

Cercul acesta de conferințe, urmează să fie continuat cu concursul dlui atașat comercial V. Stătescu, a dlui vice-consul E. Păunel și a mai multor membri ai „României Jună”.

BURSA

Cursurile devizelor Zürich

Inchiderea dela 8 Februarie 1927

Berlin	123.20
Amsterdam	207.90
New-York	520.—
Londra	2521.75
Paris	2043.50
Milano	2212.50
Praga	1540.—
Budapesta	9090.—
Belgrad	913.50
București	295.—
Varșovia	57.50
Viena	7332.50

Valute

Napoleon	720.—
Mărci	42.—
Leva	125.—
Lire otomane	90.—
Lire sterline	860.—
Fr. rancezi	—7 —
Fr. elvețieni	34.50—
Lire italiene	7.80—
Drahme	2.20—
Dinari	3.25—
Dolari	177.—
Marca poloneză	20.—
Cor. austr.	25.50
Cor. ung.	32.—
Cor. cehoslov.	5.40.—

Oprește-te omule!

Tatăl, fratele, copilul tău mort în războiu strigă să-l îngrijești mormântul!

Societatea „MORMINTELE EROILOR” se îngrijește în locul tău, dar ca să se îngrijească:

Dă-i bani, cât poți, după puterea ta!

Donățiuni, înscrieri de membri se fac aici la noi. Cere chitanță.

mormântul războiului!

INFORMATIUNI

Prințesa mamă Elena a sosit din Italia

București. Azi a. m. la orele 10 a sosit în capitală prințesa mamă Elena, venind din Italia. Fiind primită de familia regală și corpul diplomatic la gara de nord.

„Reuniunea Fem. Rom. din Arad”

aduce viile sale mulțumiri tuturor celor cari au binevoit a da suprasolviri la balul din 29 Ianuarie a. c. dnii: dr. S. Ispravnic 300, dr. T. Papp 300 lei, dr. Gh. Sârba 100 lei, Aurel Vătan 200 lei, Burza 300 lei, dr. Cioroian 200 lei, I. Tatu 40 lei, Fr. Cioroian 100 lei, preot Monția 300 lei, dr. Val. Muscan 100 lei, A. Muntean 100 lei, Garoi 100 lei, V. Boneu prefect 500 lei, dr. V. Stoinescu 200 lei, dr. Hențiu 400 lei, dr. Tămășdan 100 lei, P. S. S. dr. Grig. Comșa episcop 500 lei, dr. St. Angel primar 500 lei, ing. Trimbitioni 300 lei, Teologii 200 lei, maior Brătianu 100 lei, Gh. Seculin 100 lei, dr. C. Iancu 400 lei, N. N. 20 lei, dr.

Emil Micloși 300 lei, dr. T. Burdan 200 lei, ing. Stațiu 100 lei, dna Vioara I. dr. Ciordaș 100 lei, dna V. dr. Virgil Bogdan 500 lei.

Mulțumim dlui Al. Domán pentru covoare și dlui Pettig pentru decorarea sălii.

La balul stud. Politehnici

În raportul nostru s'au omis multe nume, — au mai luat parte: dl dir. A. Crișan, dna Vioara dr. Ciordaș (în splendent costum național) dna Piso, dna V. Antonescu, dna Camil Antonescu, dna I. Nemet, dna căpitan Constantinescu, dna C. Săbău, dna Mazilu, dna Tr. Orădeanu, Aurelia Șandor, Stella Moga (Sibiu) doarele L. Popovici, L. Ziganec și încă multe dne și doare a căror nume ne scapă.

Afară de Hora cu care s'a deschis balul, s'au mai dansat două Ardelene, o sârbă și valsul elegant. Dorim mult ca în viitor la toate balurile românești să se danseze numai dansuri românești și dansurile elegante cu desăvârșire neglijate. Să fie eliminate dansurile sălbatiche, să nu le rămână decât trista amintire.

Griji, Tăticule!

Stofe școlare, metru Lei 460

Stofă școlară extra-
fină, metru . . . Lei 560

la MUZSAY : ARAD

vis-a-vis de teatru. (589)

Buchete și cununi ocazionale foarte frumoase, flori în diferite variațiuni, asortiment bogat cu prețuri convenabile
florăria JANOSI,
ARAD, Str. Eminescu 20-22. ATENȚIE! Firma JANOSI exclusiv numai în Str. Eminescu 20-22 există. Celelalte cu numele Janosî folosesc nume fals. 262

Dacă vrei să dejezezi sau să cini ieftin și să fii servit
ooo conștiincios caută ooo

hala de vin a viticulturii „Minorităților”
aranjată cu gust. Arad, Str. Brătianu No 2. — Vinuri escelente!
Deschis până la ora 12. ooo 511

Atelierul de broderii, țesături și cusături naționale
al doamnei **Cristina Sabău**
Arad, Strada Gojdu Nr. 17.

Confectionează; Cuverturi de pat perdele, fețe de masă, lîngerle etc. Specialități de broderie. Bogat asortiment de modele artistice pentru brodat. :: Imprimațiuni de modele pe pânză. 1

Dacă te dor picioarele sau tălpile nu suferi și nu amâna îngrijirea lor și caută atelierul lui **IOAN RADA** pantofar în Arad, Str. Caragiale Nr. 20., care toarnă imediat modelul în ipsos (gips) și execută și pentru cele mai suferinzi picioare ghețe comode. 279

Krón și Vandraesek și-a mutat biroul din Strada Take Ionescu (fost Sárossy-ueca) No. 7/a, în Strada Le. Av. Sava No. 9 (fost Kiss-g.). 536

Imprimeria Județului S. A.
Arad, Str. Gh. Lazar No. 17.

Execută tot solul de tipărituri aparținătoare artei tipografice. — Depozit de imprimări primare secretariale și advocatiale. ::

Com. nr. 1 Prefectura Județului.

Direcțiunea Uzinelor de Gaz a orașului Arad.

Se află în situație plăcută, ca să servească On. Public cu gaz de caloricitate înaltă, cu a cărui ajutor putem ca în timpul de pace ieftin a lumină, încălzi, pregăti mâncări, a călca rufe și a ne scălda. Instalațiile necesare și montările le executăm pe rate și pe prețuri de regie.

Uzinele Comunale Secția gaz aerian:
Arad, Str. Muclu Scevola 9, 11, 13. — Telefon : 27, 25, 16.

Biroul uzinelor
din Str. Eminescu No. 4, stă la dispoziția On. public în ce privesc comenzile etc.

Haine (blouse) croșetate,
veste, Poulle-uri, ciorapi, mănuși, șaluri elegante de mătase, tricouri (indispens.) se capătă pe lângă prețuri convenabile la
SZÁNTÓ, Str. Eminescu 6.
Arad. 245

BECURILE uzate pe lângă supraplătire le schimbăm cu nouă, sticle și obiecte de porțelan spartă le lipim special, cadre pentru tablouri și lucrări de sticlărie pe lângă prețuri ieftine la sticlăria
SCHWARCZ Arad,
lângă biserica izraelită. 484

De vânzare
o casă în stare foarte bună, cu prăvălie, restaurant și debit de tutun, existentă de 30 ani. 586
Adam Kelcs, Semlac.

Citiți Cuvântul Ardealului!

În toată ziua mezeluri proaspele, carne de porc, unsoare, clisă, tofelul de cărnuri proaspete la ooo 480

Șumandan Gheorghe și Fiul
Bulev. Regele Ferdinand No. 52.
Cer sprijinul Onor. public românești!

Szántó și Komlós

Prețcurentul de iarnă
Costum p. bărbați dela . 1750 L in sus
Costum p. băieți dela . 1250 L in sus
Costum p. băieți cu pant, scurți dela . 1050 L in sus
Palton p. bărb. negru dela 2200 L in sus
Palton p. bărb. cu blană . 2600 L in sus
Palton p. bărb. alst. și raglan dela . 1850 L in sus
Palton p. băieți alst. și raglan dela . 1350 L in sus
Palton p. băieți dela . 850 L in sus
Paltoane de piele dela . 4200 L in sus
Impermiabile (gumă) dela 950 L in sus
Impermiabile p. dame dela 1150 L in sus
Mare asortiment de stofe din lână din străinătate. Uniforme pentru școlari după măsură. Arad, Piața Avram Iancu în palatul Teatrului. 720

Mica publică

De vânzare în Arad

Calea Bănatului No. 10, dire nouă, modernă cu cunțe mari, grădina cu formațiuni la proprietate

KNAP

vopsește haine. — Arad, Str. Radu 10. — tru strângere lor în Arad, tianu 11. la Băncei Agrășană.

Reclama este sufletele comerțului

Dacă aveți nevoie de

ANUNT

modern,
cercetați

efectuos,
Administrația

„Cuvântul Ardealului”

din Arad, Strada Românului Nr. 6.

Imprimeria Județului S. A.